

Vi tänkte inte alls från början på barn med särskilda behov. Vi hade en färdig hemutredning som väntade på att skickas någonstans. Det var relativt långa väntetider i "länderna" när vi skulle skicka vår ansökan 2001. Sedan kom det ett "pappersblad med barn med särskilda behov från Kina" och då såg vi att det fanns några barn där som var ungefär 1 - 1/2 år gamla, de flesta hade läpp-käk-gomspalt. Vi tyckte att det var viktigt att få ett barn relativt snabbt, eftersom vi visste att vi ville ha minst ett syskon till. Vi anmälde oss till dessa barn och fick då en pojke med läpp-käk-gomspalt, som vi sedan hämtade 7 månader senare efter att vi skickat alla handlingar till Kina.

Vi tittade lite på internet om läpp-käk-gomspalt. Vi visste egentligen inte så mycket om läpp-käk-gomspalt men tänkte att vi får ta det som det kommer. Det finns ett nationellt vårdprogram som landstingen följer som innehöll några operationer, tandreglering, logoped. Den mest lätt-tillgängliga informationen fanns på internet. Barnmottagningens läkare på sjukhuset hade också en del information och vi tyckte att det kändes bra. Vi gjorde inte något speciellt annat än ovanstående, för att förbereda oss kring det så kallade "särskilda behovet".

Vår son kom in i vårdprogrammet. Det visade sig att han redan var opererad i Kina, men operationen av mjuka gommen har gjorts om i Sverige, för att hans mjuka gom var för "kort" och en extra operation ska göras för att hjälpa honom med taltydligheten. Han går hos logoped för att träna taltydligheten. Vi ansökte sedan 1 år senare efter vår sons ankomst om syskon i Kina och då kom det ut nya "särskilda behovsbarn" från Kina och då fick vi vår dotter med läpp-käk-gomspalt, som vi sedan åkte och hämtade cirka 3 1/2 månad efter att vi skickat in acceptanshandlingar för henne. Vår dotter har också kommit in i programmet och opererats 2 ggr i Sverige enligt rutinen. Hon ska eventuellt också gå hos logoped om det behövs för hennes del. Det finns ju ett nationellt program som följs för barn med läpp-käk-gomspalt, något övrigt stöd har vi inte behövt.

Vi är även på gång att ansöka om ett syskon igen och vi kan ev tänka oss igen ett barn med särskilda behov, eftersom det har känts helt okay.